

מסרים לכל...

בס"ד, עלון # 9
וישב – התשע"ב

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

"הילד איננו ואני אנה אני בא" (לז', ל')

מפסוק זה לומדים בעלי המוסר את החיוב הגדול המוטל על כל אדם בתחילת שנותיו שלא לאבד את "ימי הנעורים" כדי שלא יהיה אחר כך בבחינת "הילד איננו" – ימי הילדות חלפו, ואני אנה אני בא' ... מי שמשתדל למצות את זמנו בימים אלה, יזכה לעשות כך גם עד זקנה ושיבה, ועל כך אפשר ללמוד מן הסיפור הבא: הרבנית שיינא חיה אלישיב ע"ה, היתה חוזרת כמה פעמים בתקופת מחלתה האחרונה על המשפט "מה יהיה אחרי השבע ברכות שלי"? כוונתה היתה כיצד יהא בכוחו של בעלה הגדול, רשכבה"ג מרן הגאון ' יוסף שלום שליט"א להמשיך ללמוד בהתמדה כה נפלאה, לאחר שהיא תעזוב את העולם?

(באומרה 'שבע ברכות' התכוונה לשבעת ימי האבילות...)

בני המשפחה אכן חרדו מהבאות, לא ידעו מה יעלה בגורלו של הגרי"ש, והנה, ביום שקמה המשפחה משבעת ימי האבל, וכולם חזרו מבית העלמין, עמד מרן שליט"א והכריז: "עכשיו ילדים כולם הולכים הביתה! אף אחד לא נשאר כאן!"

והוא הגדול שבענקים, תפס את הגמרא והחל ללמוד במין התלהבות אדירה שכזו שכמותה לא ראו בני המשפחה, כמו שיכו שלא שתה יין שבוע ימים, כך נראה פוסק הדור לאחר שהיה אסור לו ללמוד גמרא במשך שבעת ימי האבילות על זוגתו.

(טובך יביעו)

פינת חזלכח

מהלכות חנוכה ושמירתה

ההדלקה:

א: בקרוב מתחילים להדליק נרות חנוכה.

ב: הזמן הטוב ביותר להדלקה הוא בין השעות 5:00 - 5:30.

ג: בדיעבד ניתן להדליק בברכות במשך כל הלילה עד עלות השחר (שעה 5:20 לפנות בוקר), בתנאי שאנשים ערים ויש פרסום הנס. (תרע"ב ס"ב) אין לברך על הדלקה אחרי עלות השחר.

ד: בשעת הצורך ניתן להדליק את הנרות משעה 15:50 וידלקו לפחות עד שעה 17:30

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר

חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת זהרה

שלום בן סלימון / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברהם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה

לימור בת אורה / אוסנת בת אליס / שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים

להצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

לע"נ דוד יהושוע בן תמר / ישעיה בן נעמי / שלמה בן סולטנה / שושנה בת בתיה / יוסף בן יהודה

מרדכי בן יפת / בצלאל בן יפת / אסתר בת אסתר / מירה בת מלכה / מיכל בת צדיקה

לזכות צדק"ל הרב מרדכי אליהו / לזכות צדק"ל הרב אלעזר אבן חצירא

מתכון לחינוך ילדים/ חלק ב'

בשבוע שעבר מנינו שני חומרים בסיסיים ושעזרים בגידול הילדים: תפילה וטהרת המשפחה. ועוד על קצה המזלג:

- א. לזכור שגם אנו היינו ילדים. השובבות היא חלק מהילדות. להיות סלחניים בדברים לא עקרוניים ולזכור שאם אנחנו השתנינו עם השנים, גם הילדים שלנו ישתנו בע"ה.
 - ב. להיות עקביים! אין לשנות דעה גם אם הילדים לוחצים אותנו. יש לשקול היטב לפני שאומרים, אחרי שאמרנו אין לסגת.
 - ג. להציב גבולות ברורים של מותר ואסור. מבלבל את הילד כשאנחנו רק חברים שלו. חברים יש מספיק בכיתה ובמושב, ילד מחפש סמכות נעימה (שמאל דוחה וימין מקרבת).
 - ד. פתחו את הקשר ביניכם: בשיחות, בצחוקים, בטיולים משותפים, לימוד משותף, תחביב משותף. קשר טוב עם הילדים יוביל לפתיחות מצדם. רק אם ניצור אתם קשר טוב הם יסכימו לקבל מאתנו גם ביקורת עצות והערות (והארות...).
 - ה. צרו בית שמח. שימו את הדגש בחיוב שבכל ילד, בדברים המשמחים שקרו לכם היום. אל תשדרו כל הזמן שהחיים קשים, הפרנסה קשה, העבודה קשה... הורים שמחים מגדלים ילדים שמחים ואופטימיים שיודעים לקחת דברים בפרופורציה.
 - ו. שלום בית- השקיעו בזוגיות אל תשכחו את עצמכם ואל תחיו רק למען הילדים. כשילד רואה זוגיות טובה: הבנה, כבוד, תקשורת, הערכה, ויתור בין ההורים סביר מאד להניח שהוא יהיה רגוע נפשית ויהיה כלי קיבול של נתינה וקבלה.
- אלו החומרים בגידול, על אופן ההכנה נדבר בע"ה בשבוע הבא
- שבת שלום! שושנה.**

סיפור לשבת

"כל מאי דעביד רחמנא לטב עביד"

אני נהג מונית. קיבלתי נסיעה לנמל התעופה. למונית עלתה משפחה שאמורה לטוס לחו"ל. בדרכנו לנמל התעופה התפוצץ במכונית אחד הצמיגים. למורת רוחם של נוסעי קצרי- הרוח החלפתי את גלגל המכונית בגלגל הרזרבי שבתא המטען. המשכתי בנסיעה מהירה כדי להחזיר להם את הזמן שהתעכבנו בהחלפת הצמיג, אלא שבהמשך הנסיעה נשמע פיצוץ נוסף, ובדיקה קצרה גילתה ששוב התפוצץ צמיג, נוסף.

מכיוון שלצערי אין במונית גלגל רזרבי נוסף, לא הייתה לי ברירה אלא להשאיר את הרכב התקוע באותו מקום ולפנות לתחנת דלק קרובה כדי לקנות צמיג חדש. תחנת הדלק הייתה במרחק של 10 דקות הליכה, ושוב בוזבז זמן יקר מאד שהעלה עוד יותר את חמתם של נוסעיי. כעסם של הנוסעים גדל גם בגלל עובדה נוספת. כל אותו זמן הם ניסו לעצור מונית אחרת ללא הצלחה, והסיכון שיפסידו את הטיסה היה גדול!

הצמיג תוקן והמונית שעטה במהירות גדולה לנמל התעופה. אלא שלפתע נשמע במכונית צליל צורם מאוד ואחריו נפצי זכוכית... היינו המומים. אך זו הייתה מציאות. משאית שנשאה אבנים בתא המטען עצרה בפתאומיות, ואבנים מארגו המטען שלה עפו לכוון שמשות מכונית שהתנפצה לרסיסים.

הנוסעים במונית לא הסכימו שנעצור את הנסיעה בשל התקלה החדשה, ודרשו ממני להמשיך ללא שמשה כדי שלא יפסידו את הטיסה.

אחרי ויכוח הגענו לפשרה. הנסיעה תמשיך גם ללא השמשה, אבל אני חייב לעצור כדי לקחת את פרטי הנהג הפוגע כדי לטפל בכך מאוחר יותר. עיכוב בלתי צפוי זה נמשך 20 דקות יקרות מאד, שהקפיצו את חמתם של הנוסעים לשיאים נוספים.

עקב לחץ הזמן סיתי במכוון לנתיב בו מותר לנסוע רק לרכבי חירום, אמבולנס ומשטרה, עברתי על החוק כדי להרוויח כמה דקות יקרות לטובת הנוסעים הקוצפים.

תוך כדי נסיעתי פסע מולי שוטר רחב כתפיים וחמור סבר שהורה לי לעצור את הרכב. התחננתי אליו שיואל לשחררני כדי שאביא סוף סוף את נוסעי ליעדם, והצעתי להשאיר אצלו את כספי ותעודותי, אך דברי נפלו על אוזניים אטומות. 10 דקות יקרות מאד ירדו לטמיון. שבתי אל הרכב והנעתי אותו בפעם החמישית!!!! סוף סוף הגענו לנמל התעופה, המטוס בו היו אמורים לטוס כבר המריא, ושוב הייתי מטרה לחיצי לשונם של הנוסעים שהפסידו את הכרטיסים בגלל העיכובים המוזרים שעברנו. הפעלתי פרוטקציה שהייתה לי, והצלחתי לסדר להם לטוס ליעד בטיסה הממריאה שעה מאוחר יותר של חברה אחרת. הודעתי להם על הטיסה החלופית, וברחתי כל עוד נפשי בי.

בדרכי חזרה נרעשתי כולי לשמוע את קריין החדשות המודיע על נפילת המטוס בו היו אמורים נוסעי לעלות. הם ניצלו בזכות התקלות שקרו בדרכנו!!!! זעקתי: ריבוננו של עולם מה גדלו מעשיך מאד עמקו מחשבותיך.

(יקרה מפנינים)